

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas IX. Ab anno Christi 880. ad 890.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

forti omnia fideliter nunciante intellexit quæ gesta sunt Constantinopoli Photium & Photianam Synodum damnat, & omnia legatorum suorum acta rescindit. Nunc denique sed serò nimis fortem se Papam exhibuit, quem aliqui putant ideò dictum fuisse Papissam, quia mollior & effœminatior Photio Eunuchò resistere ausus non erat.

DECAS IX.

✽ Ab anno Christi 880. ad 890. ✽

881. **A** Thanasius Neapolitanus Episcopus excommunicatus est à Joanne Papa, quòd fœdus cum Saracenis ini- verit, neque veniam obtinuit nisi priùs ob- truncatis Saracenis quos cœperat.

Carolus Crassus Romæ à Joanne VIII. Coronatur Imperator, postquam armis Ita- liam occupasset, itaque quod aliàs ex be- nevolentia Joannes facere voluit, nunc fe- cit ex necessitate.

✽ (882.) ✽ Joannes VIII. dum in Gal- liam proficisci vellet ad dissidentes Fran- corum animos conciliandos, & auxilium impetrandum adversus Saracenos, qui Ec- clesiam valde premebant, ærumnis & curis con-

con-

confectus moritur, cujus in locum Romanus Clerus Marinum elegit Egregium Photii oppugnatorem, adversus quem Basilius Imperator multis calumniis insurrexit, quas Marinus bene vivendo patiendoque sufficienter confutavit.

Obiit etiam Ludovicus Germaniæ Rex, nec non celeberrimus Hincmarus Rhemensis Archi-Episcopus.

Nortmanni populi omnia iterum circa Rhemos depopulantur, ipsa autem urbs, quamvis muris nondum munita, Dei manu & Sanctorum patrocinio, à grassatoribus illæsa permansit. Carolus autem in Italiam adversus Nortmannos cum exercitu progressus, cum eos jam arctè obsideret, quò minus expugnaret, inusitata magnitudinis grandine impeditus est: quam lues quoque suorum secuta est. Eisdem quoque malis afflicti Nortmanni, cum Francis foedus inière, datâ Gislâ Lotharii Regis filia Godefrido eorum Duci, Christiano facto, quem ex sacro fonte ipse Carolus suscepit, & data est ei Frisia cum multa pecunia, ut potius pax empta, quam conciliata videretur.

Saraceni S. Vincentii monasterio ad fontes Vulturni incenso, nongentos monachos decollârunt.

✠(883.)✠ Marinus Papa Formosum
Episcopum Portuensem Apostolum Bul-
garorum, & insigni virtute ac laude virum,
quem Joannes (nesciturob quam causam)
Episcopatu deposuerat, & jurare compu-
lerat, quòd donec viveret, laicâ commu-
nitione contentus vivere vellet, suæ resti-
tuit Ecclesiæ, & fuit antecessoris sui sedis,
& non odii suecessor.

Circa id tempus, cum Episcopus Aquis-
granensis schismaticus (nomen ejus ignora-
tur) consentiens cum Photio negaret Spi-
ritum S. à filio procedere, in Symbolo
Constantinopolitano, à Romana Ecclesia
hæc vox inserta fuit, FILIOQUE, quod
jam pridem Ecclesiæ Gallicanæ & Hispa-
nenses fecerant, Pontifices autem facere
noluerunt, ne quid innovâsse viderentur:
cum verò jam negaretur, quod Catholici
omnes admittere debebant, tunc publicè
cani cœptum est, quod antea ab omnibus
credebatur.¶

Joannes Scotus vir ille doctrina clarus
de cujus suspecto libro supra mentio fa-
cta anno 869. à pueris, quos in Monasterio
Anglicano docebat, graphiis compunctus
interiit, & martyr habitus est, quanquam
causa, quæ sola martyrem facit, non satis
prodita sit.

884. Marinus vivis excedit; cui post duos dies Hadrianus III. surrogatus est, qui Photium quoque statim execratus est licet ut reciperetur ad communionem Basilii Imperator iustaret: quare homo schismaticus rabie percitus, in eum effudit, quæ ab homine erudito sed amente scribi potuerunt,

Cassinenſe Monasterium hoc anno à Saracenis incensum, & S. Bertharius Abbas ad altare trucidatus est.

✽(885.)✽ Hadriano tertio post breve regimen Ecclesiæ mortuo, successus est Stephanus VI. à quo aqua benedicta agris aspersa, depulit locustas magnâ copiâ Romanas segetes depascentes. Liberalissimus extitit in pauperes, adeo ut bona quoque parentum suorum etiam Patre suo adhuc vivente distribueret in pauperes, cum alibi non inveniret, quo egenos sublevaret. Jam enim tum inoleverat pessima illa consuetudo ut mortuo Pontifice homines cupidi atque rapaces invaderent Palatium & deprædarentur. Ut Patriarchium Lateranense non solum Sacraris, & vestiariis, sed etiam cibariis spoliatum Successori Pontifici relinqueretur.

Mortuus est hoc anno Carolomannus Rex cui successit filius Ludovicus Ignavus dicitur,

post
s est,
us est
m Ba-
nomo
effu-
nente
a Sa-
Ab-
bre-
fectus
edicta
na co-
Libe-
t bo-
Patre
aupe-
genos
at pel-
ntifice
derent
atriar-
riis, &
m Suc-
us Rex
us di-
ctus,

us, sive quod parum strenuè regnum ad-
ministrasset, sive quod sanctimoniam ex
monasterio Calensi sibi rapuisset uxorem :
opus Principis magis libidinosi quam for-
s. Relictus autem puerulus, Carolus
agnomento *Simplex* filius Ludovici sus-
ceptus est a Fulcone Archiepiscopo Rhe-
nensi, à quo commendatus est Carolo
Crasso Imperatori, qui in eum animo plùs
quam paterno fuit.

(886.) Basilus filium suum Leonem,
malitià Theodori Santabareni, carceri sep-
tennio jam inclusum libertati & Imperio
restituit, cum in convivio assidentibus pro-
teribus Psittacus avis hæc verba iterasset.
Heu! Heu! Domine Leo! quibus permoti
convivæ tristes abstinebant: Cumq; eo-
rum unus miserum Principem defendisset,
permotus quoque pater eum solvi jussit,
imò etiam mox hæredem reliquit, cum ex
diarrhæa obiisset: Magnus sine dubio bello
& pace Imperator, inter summos Christia-
nos Principes numerandus, tum ob pieta-
tem, tum ob res bellicas præclarè gestas,
nisi seductus à Photio prævaricator factus
esset, octavæ Oecumenicæ Synodi, cui sub-
scripserat, & tam Photii quam Santabareni
præstigiis dementatus, in Romanam Ec-
clesiam, pro eodem Photio insurrexisset.

Memorabili exemplo omnibus Principibus Catholicis, quantum sibi cavere debeant ab hominibus ingenio & nequitia magnis.

Sub hoc Imperatore (sed tempus ignoratur) Scythæ dicti Chrovatæ & Servii se dediderunt, & acceperunt ab eo agros colendos, unde Croatiae & Serviae regionibus nomen.

Sub ejusdem auspiciis Andreas Dux Sacracenos Tarsi regnantes repressit, cum eorum Princeps litteras blasphemiarum plenas in Christum ejusque matrem ad eum misisset, has enim ille ad imaginem B. V. appendit invitans ad vindictam, & progressus in hostes ita eos contudit, ut hi non humanâ sed divinâ manu se se victos faterentur.

Leo ergo filius Basilii cognomento Philosophus cum primùm solus imperare cepit, mox Photium cum Santabareno consilium ineuntem de cognato suo in solium evehendo, deposuit, & in Armenorum monasterium relegavit, substituto ei Stephano Basilii filio, quem Pater Ecclesiasticis officiis designaverat & consecraverat, Theodorum autem Santabarenum verbis egregiè cæsum, & excæcatum Athenas relegavit, qui nisi mitiorē se Leo præbere voluisset, flammis exurendus fuisset.

Cum

Cum verò Pontificum decretis statutum esset, ut ex eis quos Photius ordinasset, omninò cessarent ab Ecclesiasticis Officiis, nec majori gradu elevarentur, missa est legatio ad Romanum Pontificem, & humiliter petita dispensatio pro Stephano, eaq; pro reducenda Ecclesiæ pace benignè concessa à Stephano Pontifice. Quid porro factum sit cum Photio, & qua morte obièrit silentio altissimo obrutum est ab amicis & fautoribus ejus subtractis & suppressis omnibus tabulis & scriptis, è quibus ejus viri scelera innotescere orbi potuissent, quem eò magis sui amârunt, quò minùs affectu & amore se dignum exhibuit.

(887.) Anglia & Francia à Nortmannis infeitantur & desolantur, Anglia quidem ab Hastingso, qui fide suscipiens baptismi, eo usus est, ut Anglos majoribus damnis afficeret; Lutetia quoque obsessa ab eisdem, sed precibus B. M. Virginis & S. Germani liberata.

(888.) Mortuus est Carolus Crassus Imperator, jam ante à suis repudiatus magno Dei judicio, ut qui ex suspitionibus Richardam Augustam conjugem suam innocentem repudiasset, idem in Conventu Triburiensi à suis repudiatus fuerit, tradito ejus regno Arnulpho Carolomanni

filio: adeoque ad ima Carolus depressus est, ut victum quotidianum ab Arnulpho supplex exposceret.

Post hæc scissio magna in Imperio, Berengario Duce Foro-Julienſe in Regem Italiæ electo: Widone seu Guidone Lambertii Ducis Spoleti filio, sibi Imperatoris nomen assumente: in Gallia Odone comite Parisiensi regnum sibi usurpante, cum tamen viveret adhuc Carolus simplex legitimus hæres & adhuc puer, sed & Rudolpho Conradi filio Regium sibi nomen arrogante. Et quod deterius adhuc ac monstrosum videbatur, etiam Episcopi quidam atque Abbates armati in bella ruebant, & cædebant & cædebantur. Sacrorum Canonum violatores, ac pastoralis Officii sui desertores detestandi, quibus malis ut medelam afferrent Præsules Ecclesiarum Mogunticæ cum Arnulpho tunc temporis Rege Germaniæ & nondum Coronato Imperatore Concilium instituerunt.

Obiit hoc anno S. Stephanus Patriarcha Constantinopolitanus, ab ipsis unguiculis & fasciis, vitæ innocentiam & sanctitatem illustri.

Aurelii in monasterio Monialium S. Petri, imago quædam Crucifixi aliquot diebus ubertim fleuit. Et lupus quidam irruens in

ecclesiam pulsavit campanam: quæ portenta haud dubiè urbis illius incendium & devastationem prænunciabant, quæ sequente anno cum omnibus Ecclesiis cremata est.

(889.) Germania miserè vastata est per Hunnos, ab Arnulpho immissos. Gallia quoque & Italia devastationibus Principum lacerata. Urbs Aurelianensis tota flammis consumpta, aliaque mala passim grassata.

(890.) Mortuus est Stephanus VI. Papa, cui anno sequente successus est Formosus.

Alanus Dux Britannia, cum proceribus edito voto S. Petro, de decima parte honorum suorum donanda, tam feliciter adversus Nortmannos pugnavit, ut ex quindecim hostium millibus vix quadringenti superfuerint.

Obiit etiam Constantinopoli Antonius Episcopus S. Stephani, uti in sede, sic etiam in sanctitate & miraculis successor.

Huic successus est Nicolaus cognomento *Mysticus*, quod erat nomen primæ dignitatis post Chartularium, cuius erat insignis Tyara & prætexta vittata loris, itaque tantum officii, & non alicujus mysterii nomen hoc erat.